อกคศ.เขตพื้นที่ฯ เลื่อนเงินเดือนครู : ต้อนคนเข้าพวก

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ค. 2558

คอลัมน์ สู่องการศึกษาไทย: อกคศ. เขตพื้นที่ฯ เลื่อนเงินเดือนครู : ต้อนคนเขาพวก

ดร.รัชศักดิ์ แก้วมาลา

ในช่วงเดือนเมษายนและตุลาคมของทุกปี บรรดาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนปกติและกรณีพิเศษ (2 ขั้น) โดยผู้มีอำนาจพิจารณาดังกล่าว เป็นอำนาจขององค์คณะบุคคลที่เรียกว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 23 (3) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

องค์ประกอบขององคณะผู้มีอำนาจพิจารณาดังกล่าว มาจากการเลือกตั้งของผู้แทนครูส่วนหนึ่ง และมาจากการแต่งตั้งจากส่วนกลางจำนวนหนึ่ง ในนามผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งปัจจุบันมิได้เป็นข้าราชการครู ทำให้คณะบุคคลดังกล่าว มีความหลากหลายประสบการณ์ หลากหลายมุมมอง หลากหลายความเชี่ยวชาญ

โดยหลักการแล้วเชื่อว่า...จะทำให้การทำหน้าที่เป็นไปด้วยความรอบคอบ บริสุทธิ์ยุติธรรม เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลสูงสุด และเป็นการถ่วงดุลอำนาจของผู้บังคับบัญชาโดยตรง

แต่โดยข้อเท็จจริงผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้ง มักจะยึดโยงกับนักการเมืองในท้องถิ่น หรือแม้แต่ผู้แทนครูสายเลือกตั้งเข้ามาก็ตาม ก็หลีกเลี่ยงได้ยากที่จะไม่เกี่ยวข้องกับนักการเมือง

ฉะนั้น การเมืองจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการให้ความดีความชอบของครูอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้น ข้าราชการครูที่คาดหวังจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้น เงินเดือนกรณีพิเศษ (2 ขั้น) จึงหลีกไม่พ้นที่จะต้องวิ่งเข้าอาศัยบารมีนักการเมือง แม้จะมีผู้แทนครูที่ตนเองเลือกตั้งเข้ามาก็ตาม ก็ไม่สามารถพึ่งพาอาศัยได้อย่างอิสระ ดังคำกล่าวว่า...

"อำนาจย่อมวิ่งเข้าหาศูนย์กลางของอำนาจ"

ไม่ใช่ว่านักการเมืองเป็นคนไม่ดี แต่ธรรมชาติการเมืองย่อมยึดผลประโยชน์เชิงการเมืองเป็นหลักในการพิจารณา เช่นว่า...

ตนเองจะได้รับการยอมรับนับถือหรือไม่ คนที่ตนเองช่วยเหลือจะเข้ามาเป็นพรรคพวกหรือไม่ และข้าราชการครูเป็นบุคคลตัวอย่างของชุมชนหมู่บ้าน หากครูยอมรับยกย่องนักการเมืองท่านใด ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับชาวบ้านได้

นั่นหมายถึงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งในท้ายที่สุด

ครั้นขวัญกำลังใจของครูและบุคลากรทางการศึกษาสูญเสียเช่นนี้แล้ว
คุณภาพการศึกษาที่สังคมคาดหวังก็เป็นอันสิ้นสุด

นี่คือ
ระเบิดเวลาที่บรรดานักการเมืองวางไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 แม้จะเขียนเสือให้วัวกลัวใน มาตรา 93 วา...

"**ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องวางตนเป็น กลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน**
โดยต้องไม่อาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพรรคการเมืองใด"

ก็ไม่มีประโยชน์อันใด เพราะมันเป็นกระบวนการต้อนคนเข้าพวกอย่างถูกต้องตามกฎหมายและแยบยล

ที่มา บางกอกทูเดย์ วันที่ 8 พฤษภาคม 2558

ส่องการศึกษาไทย

อกคศ. เขตพื้นที่ฯ

เลื่อนเงินเดือนครู : ต้อนคนเข้าพวก

ในช่วงเดือนเมษายนและตุลาคมของทุกปี บรรดาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนปกติและกรณีพิเศษ (2 ขั้น) โดยผู้มีอำนาจพิจารณาดังกล่าว เป็นอำนาจของ **องค์คณะบุคคลที่เรียกว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา** ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 23 (3) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

องค์ประกอบของคณะผู้มีอำนาจพิจารณาดังกล่าว มาจากการเลือกตั้งของผู้แทนครูส่วนหนึ่ง และมาจากการแต่งตั้งจากส่วนกลางจำนวนหนึ่ง ในนามผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งปัจจุบันมิได้เป็นข้าราชการครู ทำให้คณะบุคคลดังกล่าว มีความหลากหลายประสบการณ์ หลากหลายมุมมอง หลากหลายความเชี่ยวชาญ

โดยหลักการแล้วเชื่อว่า...จะทำให้การทำหน้าที่เป็นไปด้วยความรอบคอบ บริสุทธิ์ยุติธรรม เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลสูงสุด และเป็นการถ่วงดุลอำนาจของผู้บังคับบัญชาโดยตรง

แต่โดยข้อเท็จจริงผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้ง มักจะยึดโยงกับนักการเมืองในท้องถิ่น หรือแม้แต่ผู้แทนครูสายเลือกตั้งเข้ามาก็ตาม ก็หลีกเลี่ยงได้ยากที่จะไม่เกี่ยวข้องกับนักการเมือง

ฉะนั้น การเมืองจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการให้ความดีความชอบของครูอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้น ข้าราชการครูที่คาดหวังจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ (2 ขั้น) จึงหลีกไม่พ้นที่จะต้องวิ่งเข้าอาศัยบารมีนักการเมือง แม้จะมีผู้แทนครูที่ตนเองเลือกตั้งเข้ามาก็ตาม ก็ไม่สามารถพึ่งพาอาศัยได้อย่างอิสระ ดังคำกล่าวว่า...

"อำนาจย่อมวิ่งเข้าหาศูนย์กลางของอำนาจ"

ไม่ใช่ว่านักการเมืองเป็นคนไม่ดี แต่ธรรมชาติการเมืองย่อมยึดผลประโยชน์เชิงการเมืองเป็นหลักในการพิจารณา เช่นว่า...

ตนเองจะได้รับการยอมรับนับถือหรือไม่ คนที่ตนเองช่วยเหลือจะเข้ามาเป็นพรรคพวกหรือไม่ และข้าราชการครูเป็นบุคคลตัวอย่างของชุมชนหมู่บ้าน หากครูยอมรับยกย่องนักการเมืองท่านใด ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับชาวบ้านได้

นั่นหมายถึงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งในท้ายที่สุด ครั้นขวัญกำลังใจของครูและบุคลากรทางการศึกษาสูญเสียเช่นนี้แล้ว คุณภาพการศึกษาที่สังคมคาดหวังก็เป็นอันลิ้นสุด

นี่คือ ระเบิดเวลาที่บรรดานักการเมืองวางไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 แม้จะเขียนเลือให้วัวกลัวใน มาตรา 93 ว่า...

"ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยต้องไม่อาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพรรคการเมืองใด"

ก็ไม่มีประโยชน์อันใด เพราะมันเป็นกระบวนการต้อนคนเข้าพวกอย่างถูกต้องตามกฎหมายและแยบยล ■

● ดร.รัชศักดิ์ แก้วมาลา ●